

УДК 338.2:330.34:658.5

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.208.247-253>**Тимошенко Ю.О.**

кандидат економічних наук

ПВНЗ «Європейський університет»

Tymoshenko Yulia

PhD in Economic Sc.

Higher Educational Institution «European University»

<https://orcid.org/0009-0005-2107-7634>

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ МОНЕТАРНОГО ВПЛИВУ НА ЦІНОВУ ТА ФІНАНСОВУ СТАБІЛЬНІСТЬ

У статті досліджено сучасні механізми монетарного впливу на забезпечення цінової та фінансової стабільності в умовах посилення макрофінансових ризиків, воєнних викликів та структурної трансформації економіки України. Розкрито взаємозв'язок між ціновою стабільністю, стійкістю фінансового сектора та здатністю грошово-кредитної політики нейтралізувати шоки попиту й пропозиції. Окреслено зміст і функціональну роль процентної політики, операцій на відкритому ринку, інструментів обов'язкового резервування, операцій постійного доступу як базових елементів стандартного монетарного інструментарію. Узагальнено сутність та призначення нестандартних інструментів – кількісного й якісного пом'якшення, прямого кредитного стимулювання, контролю кривої дохідності, операцій типу Operation Twist, негативних процентних ставок, комунікаційних підходів forward guidance. Показано, що адаптивне поєднання стандартних і нестандартних інструментів посилює трансмісійний механізм монетарної політики, сприяє стабілізації очікувань економічних агентів і створює передумови для зміцнення макрофінансової стійкості в умовах війни та післявоєнного відновлення.

Ключові слова: монетарна політика; цінова стабільність; фінансова стабільність; нестандартні інструменти; процентна політика; кількісне пом'якшення; кредитне пом'якшення; макрофінансова стійкість.

MODERN MECHANISMS OF MONETARY IMPACT ON PRICE AND FINANCIAL STABILITY

The article is devoted to a comprehensive analysis of modern mechanisms of monetary impact on price and financial stability in the context of profound structural changes and military shocks, which significantly increase the vulnerability of Ukraine's financial system. The relevance of the research is determined by the need to adapt monetary policy to conditions of high uncertainty, spatial and sectoral asymmetry of economic losses, deepening inflationary pressures, and the transformation of monetary transmission channels due to military risks. In these conditions, a comprehensive review of standard and non-standard monetary policy instruments, their functional interaction, and effectiveness in ensuring both price and financial stability becomes particularly important.

The aim of the research is to systematize standard and non-standard monetary policy instruments, analyze their theoretical foundations, mechanisms of application, and potential for strengthening macrofinancial stability in the context of contemporary challenges and increased risks. The methodological basis consists of structural-functional, institutional, comparative, and logical analysis methods, which allowed for an in-depth study of the nature of monetary instruments, an assessment of their role in transmission channels, and an identification of their differences, advantages, and limitations.

The results of the research reveal the underlying logic of interest rate policy, open market operations, reserve mechanisms, and standing facilities as basic instruments of monetary regulation. The content and features of the application of non-standard instruments—quantitative and qualitative easing, direct credit stimulation, yield curve control, Operation Twist-type operations, negative interest rate policy, and forward guidance communication approaches—are summarized. It is shown that in conditions of limited effectiveness of traditional means, caused primarily by reaching the zero lower bound of interest rates or significant fragmentation of the financial market, non-standard instruments play a critical role in maintaining stability, forming expectations, and reducing volatility.

The practical value of the results lies in the possibility of using a systematized toolkit to optimize Ukraine's monetary policy in a war economy and during the recovery period. The undertaken generalization allows for the determination of

the most effective tools for neutralizing inflationary pressure, supporting the liquidity of the banking sector, stabilizing market expectations, and increasing the stability of the financial system. The proposed analytical framework provides a basis for further research on the optimal combination of standard and non-standard monetary policy instruments under conditions of high turbulence and structural transformations of the economy.

Keywords: *monetary policy; price stability; financial stability; non-standard instruments; interest rate policy; quantitative easing; credit easing; macrofinancial stability.*

JEL Classification: *I23, I25, L26, G21, G22, G32, Q02.*

Актуальність проблеми. У контексті зростаючої волатильності глобальної фінансової системи та структурних зрушень, спричинених геополітичними конфліктами, дослідження ефективності та адаптивності сучасних монетарних механізмів набуває особливого значення. Для України проблема є науково та практично значущою, оскільки повномасштабна війна зумовила суттєві деформації макроекономічного середовища: різке посилення інфляційних і девальваційних очікувань, зниження потенційного ВВП, зміну структури попиту та пропозиції, підвищення системних ризиків у банківському та фінансовому секторах. За цих умов традиційні інструменти монетарної політики демонструють обмежену ефективність, що актуалізує потребу у поглибленому аналізі широкого спектра стандартних і нестандартних засобів регулювання. Дослідження сучасних механізмів монетарного впливу дає змогу обґрунтувати оптимальні підходи до забезпечення цінової та фінансової стабільності в умовах воєнної економіки та визначити напрями підвищення стійкості грошово-кредитної системи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних наукових дослідженнях проблематика макрофінансової стабільності, монетарного регулювання та трансформації фінансової системи розглядається переважно в контексті цифровізації публічних фінансів, податкового адміністрування та стимулювання економічного зростання. Дослідження присвячені ролі електронних сервісів податкової адміністрації у підвищенні прозорості взаємодії держави й бізнесу та зміцненні довіри до фіскальних інститутів [1, 7], цифровій трансформації державних фінансів як чиннику економічної безпеки [2], інноваційному та інституційному потенціалу європейської економіки [4], а також впливу цифрових технологій і штучного інтелекту на фінансову інфраструктуру й системи захисту даних [3, 5]. Окремий напрям досліджень стосується фіскальної політики та її соціально-економічних ефектів у контексті євроінтеграції України [6, 7, 9], а також фінансових драйверів економічного зростання у структурному та функціональному вимірах фінансової системи [9, 10]. У роботах, присвячених грошово-кредитній політиці, акцентовано увагу на концептуальних підходах до визначення її цілей, інструментів та ролі в сучасній економіці [8].

Водночас недостатньо опрацьованою залишається проблема комплексного узагальнення сучасних механізмів монетарного впливу на цінову та фінансову стабільність із урахуванням поєднання стандартних і нестандартних інструментів у умовах воєнної економіки України.

Метою роботи є комплексне дослідження сучасних механізмів монетарного впливу на цінову та фінансову

стабільність із урахуванням трансформації інструментарію грошово-кредитної політики в умовах посилення макрофінансових ризиків та воєнних викликів в Україні.

Методи дослідження. Методологічну основу роботи сформували загальнонаукові та спеціальні підходи, що забезпечили комплексний аналіз стандартних і нестандартних інструментів грошово-кредитної політики. Застосовано методи економічного аналізу, порівняльно-інституційного підходу та структурно-логічного узагальнення для ідентифікації механізмів дії інструментів ДКП і визначення їх ролі у підтриманні макрофінансової рівноваги. Використання елементів системного аналізу дало змогу розглянути монетарну політику як багаторівневу модель взаємодії процентних, кількісних, кредитних та комунікаційних інструментів, а методи контент-аналізу та узагальнення зарубіжного досвіду забезпечили виявлення сучасних тенденцій трансформації монетарних режимів і операційних рамок центральних банків. Такий підхід дозволив обґрунтувати логіку розвитку інструментарію, оцінити ефективність його впливу на цінову та фінансову стабільність і визначити ключові закономірності функціонування сучасної грошово-кредитної політики.

Виклад основних результатів дослідження. Досягнення цінової та фінансової стабільності є двома ключовими кінцевими цілями грошово-кредитної політики більшості центральних банків. Відомо, що цінова стабільність є шляхом до підвищення добробуту та рівня життя населення, а також передумовою для поступового забезпечення максимального економічного зростання [1]. У класичних підходах інфляція розглядається як грошовий феномен, що виникає внаслідок випереджального зростання грошової маси порівняно з обсягом виробництва. Якщо інфляція має монетарну природу, то контроль грошової маси є необхідною умовою її зниження. Відповідно, інструменти грошово-кредитної політики, здатні впливати на динаміку грошової пропозиції та контролювати її обсяг, відіграють значну роль у забезпеченні як цінової, так і фінансової стабільності [8, 10].

Фінансова стабільність визначається як здатність фінансової системи бути стійкою до внутрішніх та зовнішніх шоків. Інтерес до проблем забезпечення фінансової стабільності істотно зріс із появою системних ризиків та кризових явищ в економіці [10, с. 883]. Від однієї кризи до іншої посилювалася занепокоєність тим, що порушення фінансової стабільності згодом підриває й цінову. Проте навіть за високої стійкості система не може повністю нейтралізувати вплив шоків, тому центральні банки у разі реалізації ризиків (зокрема надмірна закредитованість, погіршення ринкових

умов, макрофінансова нестабільність) застосовують доступний спектр інструментів грошово-кредитної та макропруденційної політики [6, 9]. У сучасних дослідженнях наголошується на необхідності ширшого набору інструментів, що доповнюють стандартний механізм інфляційного таргетування, та підвищують здатність центрального банку підтримувати фінансову стійкість [3, 5].

Поява фінансової нестабільності може бути пов'язана з трьома ключовими тригерами:

- завищеною вартістю активів;
- надмірним кредитуванням домогосподарств і бізнесу;
- значними відхиленнями сукупних витрат від потенційних можливостей економіки [2, 4, 5, 6].

Сьогодні цінова стабільність не є достатньою умовою збереження фінансової стабільності; навпаки, саме фінансова стабільність виступає передумовою досягнення цінової стабільності та інших цілей монетарної політики. Погляди дослідників на подвійний мандат центральних банків різняться: одні вважають, що

фінансова стабільність має бути явною ціллю політики, інші – що монетарна політика не повинна націлюватися на фінансову стабільність безпосередньо. Окремі автори наголошують, що між цими цілями можливі суперечності, але водночас центральні банки здатні зменшувати ймовірність криз і підвищувати загальний рівень добробуту [4, 8, 10].

Інструменти грошово-кредитної політики постійно вдосконалюються у відповідь на ослаблення їх впливу на сукупний попит та економічну активність. Через інструменти ДКП центральні банки впливають на широкий спектр економічних процесів – забезпечення стабільності грошового ринку, стимулювання кредитування, управління ліквідністю учасників ринку [9, с. 175]. Базовий набір інструментів міститься у переліку більшості центральних банків і включає процентну політику, операції на відкритому ринку та механізм обов'язкового резервування. Типовий набір стандартних інструментів доповнюється специфічними рішеннями залежно від особливостей монетарного режиму та макрофінансової ситуації країни (табл. 1).

Таблиця 1

Система стандартних інструментів грошово-кредитної політики окремих центральних банків

Центральний банк	Інструменти грошово-кредитної політики
Національний банк України	Операції на відкритому ринку; операції постійного доступу; обов'язкові резервні вимоги; процентна політика за інструментами ліквідності; тендери та кредитні лінії рефінансування.
Федеральна резервна система США	Операції на відкритому ринку; операції постійного доступу; відсотки на обов'язкові та надлишкові резерви; строкові депозити; свопи ліквідності
Європейський центральний банк	Операції на відкритому ринку; операції постійного доступу; резервні вимоги; свопи ліній ліквідності
Народний банк Китаю	Операції на відкритому ринку; інструменти постійного доступу; резервні вимоги; рефінансування; кредитні лінії
Банк Японії	Операції на відкритому ринку; інструменти постійного доступу; резервні вимоги; ставку за надлишковими резервами; кредитні лінії
Центральний банк Турецької Республіки	Операції на відкритому ринку; інструменти постійного доступу; резервні вимоги; валютні інтервенції; аукціони та депозитні інструменти

Джерело: складено автором на основі [11-15]

Операції постійного доступу є ключовими інструментами процентної політики та включають ставки надання і вилучення ліквідності. Процентна політика спрямована на досягнення операційних і кінцевих цілей грошово-кредитної політики. Керуючи рівнем процентних ставок, центральний банк впливає через канали трансмісійного механізму на вартість кредитування, динаміку споживчих і інвестиційних витрат, обсяги виробництва, зайнятість та інфляційні процеси.

У сучасній економіці грошово-кредитна політика базується на короткостроковій процентній ставці, управління якою спрямоване на досягнення кінцевої цілі [7, с. 26]. Процентна політика багатьох центральних банків побудована таким чином, щоб основні операції здійснювалися між комерційними банками. Наприклад, окрім ставки федеральних фондів, Федеральний комітет з операцій на відкритому ринку (FOMC) встановлює ставки, за якими федеральні резервні банки надають фінансування банкам, що звертаються до них

безпосередньо [12]. Зазвичай ці ставки є вищими за нижню межу цільового діапазону ставки федеральних фондів, що стимулює банки кредитувати один одного за нижчою ефективною ставкою.

Подібна логіка процентної політики застосовується й в інших країнах. У Європейському центральному банку основною ставкою є ставка рефінансування. Операції постійного доступу ЕЦБ проводяться з метою надання ліквідності під заставу (маржинальна кредитна лінія) та абсорбування ліквідності «овернайт» (депозитний механізм), що забезпечує контроль над ринковими ставками «овернайт». Ставка за маржинальним кредитуванням формує верхню межу коридору ставок «овернайт», а депозитна ставка – його нижню межу [14].

У Національному банку України механізм процентної політики також базується на коридорній системі ставок. Основною процентною ставкою НБУ є облікова ставка, яка виконує роль центрального орієнтира

для грошово-кредитної політики. Облікова ставка формує середину процентного коридору, що використовується для регулювання умов на грошовому ринку.

До нижньої межі коридору відносяться депозитні сертифікати «овернайт», за якими НБУ абсорбує ліквідність за фіксованою ставкою. Верхню межу формують операції з надання ліквідності – кредити рефінансування та кредити «овернайт», що проводяться за ставками, вищими за облікову [15]. Через здійснення операцій із надання та вилучення ліквідності НБУ регулює баланс між попитом і пропозицією ліквідності на грошовому ринку, підтримуючи ринкові ставки «овернайт» поблизу облікової ставки.

Утім, в умовах, коли вплив традиційного інструментарію виявляється недостатнім для стабілізації економічної динаміки та нейтралізації системних ризиків, виникає потреба у розширенні арсеналу монетарних засобів, що зумовлює перехід до застосування нестандартних інструментів грошово-кредитної політики. Так, розроблення нестандартних (нетрадиційних) інструментів грошово-кредитної політики розпочинається тоді, коли виникають побоювання, що слабкий сукупний попит може призвести до появи дефляційних тенденцій. Активне застосування нестандартних інструментів припадає на періоди, у яких можливості використання стандартних засобів монетарного стимулювання вичерпуються та вже не забезпечують належної підтримки банківської системи, домогосподарств і бізнесу. Оскільки центральні банки прагнули стимулювати економіку зниженням процентних ставок, але зіткнулися з нульовою нижньою межею (zero lower bound, ZLB), вони почали експериментувати з іншими інструментами – насамперед шляхом придбання значних обсягів фінансових активів для підвищення їх ринкової вартості та зниження дохідності [2]. Це дає змогу забезпечити додаткове монетарне стимулювання, яке доповнює стандартний інструментарій центрального банку.

Застосування нестандартної монетарної політики характерне насамперед для розвинених країн, економіки яких тривалий час перебували у стані низької інфляції та демонстрували ризики переходу до дефляції.

Передусім нестандартні інструменти грошово-кредитної політики поділяють на інструменти балансового характеру (прямої дії) та інструменти небалансового (непрямого) характеру.

До інструментів прямої дії належить кількісне пом'якшення (QE), яке передбачає масштабні покупки центральним банком державних цінних паперів або інших високоякісних активів із метою зниження їх дохідності, підвищення ринкової ліквідності та створення додаткового монетарного стимулу. На відміну від стандартних операцій на відкритому ринку, обсяги QE зазвичай не обмежуються наперед визначеним рівнем і можуть суттєво збільшувати баланс центрального банку. Цей інструмент був широко застосований ФРС США, Банком Англії, ЄЦБ та Банком Японії після глобальної фінансової кризи 2008 р. та під час пандемії COVID-19, забезпечивши пом'якшення умов фінансування та підтримку потоків кредитування.

Другим важливим інструментом прямої дії є якісне пом'якшення (QuaE), що полягає у зміні структури активів центрального банку через покупку більш ризикових або менш ліквідних інструментів (наприклад, корпоративних облігацій, іпотечних цінних паперів). Метою QuaE є не лише вплив на загальну ліквідність, а й адресна підтримка окремих сегментів фінансового ринку та зниження премій за ризик. Цей підхід дозволяє стимулювати кредитування у сферах, де ринкові механізми тимчасово втрачають ефективність, та зменшує фрагментацію фінансової системи під час кризових періодів.

Пряме кредитне пом'якшення (DCE) спрямоване на розширення доступу економічних агентів до фінансування, коли банки скорочують кредитну активність через ризики або брак ліквідності. Центральний банк у межах DCE може застосовувати довгострокові програми рефінансування, цільові кредитні лінії (аналог TLTRO в ЄС) або прямі операції з кредитними активами. На відміну від QE, у межах DCE акцент робиться не на загальному розширенні балансу, а на збільшенні обсягів кредитування реального сектору за рахунок стимулюючих умов фінансування.

Серед інструментів прямої дії важливе місце займає контроль кривої дохідності (YCC). YCC передбачає встановлення цільових рівнів дохідності певних державних облігацій та необмежену готовність центрального банку купувати ці папери для утримання їх дохідності на заданому рівні. Банк Японії тривалий час таргетував дохідність 10-річних облігацій, а Резервний банк Австралії – дохідність 3-річних. На відміну від QE, де головним є обсяг покупок, у YCC обсяг необмежений, а ключовим є саме досягнення цільового рівня дохідності. Це забезпечує вплив на вартість фінансування по всій кривій строковості та дозволяє стабілізувати довгострокові очікування.

Іншим різновидом балансних інструментів є операції типу Operation Twist, які передбачають одночасне продаж короткострокових облігацій та купівлю довгострокових. Мета цього інструмента — «скручування» кривої дохідності: підвищення короткострокових ставок та зниження довгострокових, що зменшує вартість фінансування довгострокових інвестицій. На відміну від QE та YCC, операція Twist мінімально збільшує баланс центрального банку або не збільшує його зовсім, що робить її менш агресивною формою пом'якшення. Інструмент застосовувався, зокрема, ФРС США після кризи 2008–2009 рр.

Завершує групу прямих інструментів концепція «вертолітних грошей» (Helicopter Money), що належить до найбільш нетрадиційних засобів монетарного впливу та передбачає емісію грошей із подальшим прямим трансфертом домогосподарствам. На відміну від QE, який діє через фінансові ринки, Helicopter Money напряду стимулює споживчий попит та підтримує рівень економічної активності. Реалізація цього інструмента зазвичай вимагає координації монетарної та фінансової політики, оскільки має значні макрофінансові та юридичні наслідки. Під час пандемії COVID-19 елементи цієї політики використовувалися у США,

Гонконзі, Аргентині та низці інших країн.

Інструменти непрямої дії охоплюють також широкую групу механізмів, що впливають на економічні процеси без істотного розширення балансу центрального банку. Так, негативні процентні ставки (NIRP) застосовувалися в Швейцарії, Швеції, Данії та Єврозоні після досягнення нижньої межі процентних ставок. Вплив NIRP зумовлений особливостями поведінки банків і домогосподарств, зокрема неможливістю тривалого утримання відсотків за депозитами в негативній площині через конкуренцію з готівкою. У літературі NIRP розглядається як інструмент, що має змішані наслідки для кредитування, ризик-апетиту та фінансової стабільності.

До інструментів непрямої дії належить також кредитне пом'якшення ICE, яке реалізується переважно через зміни умов доступу до забезпечення, подовження строків операцій або розширення переліку активів, що приймаються як забезпечення. ICE

активізується у періоди дефіциту ліквідності та сприяє стабілізації грошових ринків шляхом полегшення доступу учасників ринку до коротко- й довгострокового фінансування.

Окрему групу непрямих інструментів становлять словесні інтервенції та forward guidance (UFG) – інституційна комунікація центрального банку, яка спрямована на формування очікувань економічних агентів щодо майбутньої траєкторії процентних ставок і напрямів монетарної політики. Ці інструменти не впливають на баланс центрального банку, проте можуть істотно змінювати обсяги інвестицій, структуру портфелів, рівень волатильності та загальну макрофінансову динаміку. Емпіричні дослідження свідчать, що якісна комунікація здатна зменшувати ринкові коливання та підтримувати стабільність.

Узагальнення особливостей інструментів прямої та непрямої дії дає можливість систематизувати їх на рис. 1.

Рис. 1 Структурно-логічна схема нестандартних інструментів грошово-кредитного регулювання
Джерело: складено автором

Синтез теоретичних узагальнень і систематизація інструментів стандартного та нестандартного монетарного впливу дозволяють окреслити ключові закономірності функціонування сучасної грошово-кредитної політики та поглибити розуміння її ролі у підтриманні макрофінансової стабільності.

Висновки. Узагальнення теоретичних положень та проведений аналіз стандартних і нестандартних інструментів грошово-кредитної політики засвідчують,

що сучасні механізми монетарного впливу формують багатовимірну систему регулювання, спроможну забезпечувати цінову та фінансову стабільність за умов зростання волатильності й поглиблення системних ризиків. Ефективність монетарної політики визначається гнучкістю інструментарію, здатністю центрального банку адаптувати операційний режим до структурних трансформацій фінансової системи та поєднувати традиційні й нетрадиційні засоби впливу на

макрофінансову динаміку. Розширення набору інструментів, включно з кількісним, якісним і кредитним пом'якшенням, контролем кривої дохідності, операціями Twist, механізмами ICE, NIRP і комунікаційними стратегіями UFG, забезпечує стабілізацію ринкових

очікувань, посилення стійкості фінансового сектора та підвищення ефективності трансмісійного механізму. Системна інтеграція цих інструментів формує підґрунтя для зміцнення макрофінансової рівноваги та створює умови для сталого економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Тимошенко А. (2025). Електронні сервіси податкової адміністрації як чинник прозорості та довіри бізнесу. *Економіка та суспільство*, № 79. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-79-171>
2. Бортнікова М., Чиркова Ю. (2023). Проблеми гармонізації податкового законодавства України та ЄС. *Економіка та суспільство*, № 53. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-73>
3. Тимошенко А. (2025). Діджиталізація державних фінансів у контексті забезпечення економічної безпеки України. *Сталий розвиток економіки*, № 6(57). С. 44–51. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-6>
4. Lysenko, S., Bobro, N., Korsunova, K., Vasylychshyn, O., & Tatarchenko, Y. (2024). The Role of Artificial Intelligence in Cybersecurity: Automation of Protection and Detection of Threats. *Economic Affairs*, Vol. 69 (Special Iss.). Pp. 43–51. DOI: <https://doi.org/10.46852/0424-2513.1.2024.6>
5. Kubiv, S.I., Bobro, N.S., Lopushnyak, G.S., Lenher, Y.I., & Kozhyna, A. (2020). Innovative potential in European countries: analytical and legal aspects. *International Journal of Economics and Business Administration*. 2020. Vol. 8. Iss. 2. Pp. 250–264. DOI: <https://doi.org/10.35808/ijeba/457>
6. Krap, A., Bataiev, S., Bobro, N., Kozub, V., & Hlevatska, N. (2024). Examination of digital advancements: Their influence on contemporary corporate management methods and approaches. *Multidisciplinary Reviews*, Vol. 7. DOI: <https://doi.org/10.31893/multirev.2024spe026>
7. Прокопенко Н.С., Гудзь О.С., Тимошенко А.О. (2018). Вплив фіскальної політики на розвиток соціальної сфери в Україні в євроінтеграційних умовах. *Економіка і управління*, № 3. С. 23–33. URL: <https://dspace.e-u.edu.ua/handle/123456789/1300>
8. Тимошенко Ю.О. (2025). Концептуальні підходи до дослідження грошово-кредитної політики у сучасній економіці. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. № 23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17557469>
9. Гук О., Федевич Л., Ливдар М., Бушовська Л., Близнюк А. (2024). Оцінювання ефективності державної політики розвитку малого й середнього бізнесу: фінансовий аспект. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, Т. 1. № 54. С. 174–187. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptop.1.54.2024.4265>
10. Тимошенко Ю. (2025). Фінансові драйвери економічного зростання у структурному й функціональному вимірах фінансової системи. *Наукові інновації та передові технології*, Т. 10. № 50. С. 881–891. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10\(50\)-881-891](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10(50)-881-891)
11. Federal Reserve System. Monetary Policy Implementation: Open Market Operations, Discount Window Lending and Reserve Requirements. (2023). Federal Reserve Board. URL: <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy.htm>
12. Federal Open Market Committee (FOMC). Policy Tools: Interest on Reserve Balances and Overnight Lending Facilities. (2023). Federal Reserve Board. URL: <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy/policytools.htm>
13. The ECB's Monetary Policy Instruments. (2023). European Central Bank. URL: <https://www.ecb.europa.eu/mopo>
14. Marginal Lending Facility and Deposit Facility: Operational Framework. (2023). European Central Bank, URL: <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omo>
15. Основні засади грошово-кредитної політики та монетарні інструменти. (2023). Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/>

References:

1. Tymoshenko, A. (2025). Elektronni servisy podatkovoi administratsii yak chynnyk prozorosti ta doviry biznesu [Electronic services of tax administration as a factor of transparency and business trust]. *Economy and Society*, No. 79. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-79-171> [in Ukrainian].
2. Bortnikova, M., & Chyrkova, Yu. (2023). Problemy harmonizatsii podatkovoho zakonodavstva Ukrainy ta YeS [Problems of harmonization of tax legislation of Ukraine and the EU]. *Economy and Society*, No. 53. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-73> [in Ukrainian]
3. Tymoshenko, A. (2025). Didzhytalizatsiia derzhavnykh finansiv u konteksti zabezpechennia ekonomichnoi bezpeky Ukrainy [Digitalization of public finances in the context of ensuring economic security of Ukraine]. *Sustainable Economic Development*, No. 6(57). Pp. 44–51. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-6> [in Ukrainian].
4. Lysenko, S., Bobro, N., Korsunova, K., Vasylychshyn, O., & Tatarchenko, Y. (2024). The Role of Artificial Intelligence in Cybersecurity: Automation of Protection and Detection of Threats. *Economic Affairs*, Vol. 69 (Special Iss.). Pp. 43–51. DOI: <https://doi.org/10.46852/0424-2513.1.2024.6> [in English].

5. Kubiv, S.I., Bobro, N.S., Lopushnyak, G.S., Lenher, Y.I., & Kozhyna, A. (2020). Innovative potential in European countries: analytical and legal aspects. *International Journal of Economics and Business Administration*. 2020. Vol. 8. Iss. 2. Pp. 250–264. DOI: <https://doi.org/10.35808/ijeaba/457> [in English].
6. Krap, A., Bataiev, S., Bobro, N., Kozub, V., & Hlevatska, N. (2024). Examination of digital advancements: Their influence on contemporary corporate management methods and approaches. *Multidisciplinary Reviews*, Vol. 7. DOI: <https://doi.org/10.31893/multirev.2024spe026> [in English].
7. Prokopenko, N.S., Hudz, O.Ye., & Tymoshenko, A.O. (2018) Vplyv fiskalnoi polityky na rozvytok sotsialnoi sfery v Ukraini v yevrointehratsiinykh umovakh [The impact of fiscal policy on the development of the social sphere in Ukraine in the context of European integration]. *Economics and Management*, No. 3. Pp. 23–33. Retrieved from: <https://dspace.e-u.edu.ua/handle/123456789/1300> [in Ukrainian].
8. Tymoshenko, Yu. O. (2025) Kontseptualni pidkhody do doslidzhennia hroshovo-kredytnoi polityky u suchasni ekonomitsi [Conceptual approaches to the study of monetary policy in the modern economy]. *Achievements of Economics: Prospects and Innovations*. No. 23. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17557469> [in Ukrainian].
9. Huk, O., Fedevych, L., Lyvdar, M., Bushovska, L., & Blyzniuk, A. (2024) Otsiniuvannia efektyvnosti derzhavnoi polityky rozvytku maloho y serednoho biznesu: finansovyi aspekt [Assessing the effectiveness of state policy for the development of small and medium-sized businesses: the financial aspect]. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, Vol. 1. No. 54. Pp. 174–187. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4265> [in Ukrainian].
10. Tymoshenko, Yu. (2025) Finansovi draivery ekonomichnoho zrostannia u strukturnomu y funktsionalnomu vymirakh finansovoi systemy [Financial drivers of economic growth in the structural and functional dimensions of the financial system]. *Scientific innovations and advanced technologies*, Vol. 10. No. 50. Pp. 881–891. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10\(50\)-881-891](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-10(50)-881-891) [in Ukrainian].
11. Federal Reserve System. Monetary Policy Implementation: Open Market Operations, Discount Window Lending and Reserve Requirements. (2023). Federal Reserve Board. Retrieved from: <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy.htm>
12. Federal Open Market Committee (FOMC). Policy Tools: Interest on Reserve Balances and Overnight Lending Facilities. (2023). Federal Reserve Board. Retrieved from: <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy/policytools.htm>
13. The ECB's Monetary Policy Instruments. (2023). European Central Bank Retrieved from: <https://www.ecb.europa.eu/mopo>
14. Marginal Lending Facility and Deposit Facility: Operational Framework. (2023). European Central Bank, Retrieved from: <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omo>
15. Osnovni zasady hroshovo-kredytnoi polityky ta monetarni instrumenty [Basic principles of monetary policy and monetary instruments]. (2023). National Bank of Ukraine. Retrieved from: <https://bank.gov.ua/> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 04.12.2025 р.

Дата прийняття статті до друку: 23.12.2025 р.